

[Miljøministeren]

holt (KF): KVZ!) – undskyld, KVZ; jeg var ikke klar over, at hr. Rønholt ville tage førertrøjen i det selskab – men så må man alligevel minde de pågældende partier om, at vi har haft borgerlige regeringer fra september 1982 og helt frem til januar 1993 med skiftende borgerlige ministre, og der har vi lavet planreformer osv. Mon det er helt tilfældigt, at der ikke er sket ændringer i hele denne periode, og er det ikke illustrerende, at man pludselig er blevet åh så dygtig til at ordne alle problemerne et år efter, at man selv er gået af?

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Til den sidste bemærkning kan jeg sige, at vi måske har taget ved lære af den forrige opposition.

Jeg forstår ikke, at også miljøministeren bruger naturbeskyttelsesloven som retsgrundlag til at afvise vores tanker om at overføre landzonekompetencen til kommunerne. Også kommunerne skal jo respektere de forskellige beskyttelseshensyn, hvad enten det drejer sig om skovbyggelinje, søbeskyttelseslinje, strandbeskyttelseslinje eller fredningshensyn. Alle disse hensyn skal kommunerne jo også respektere, og derfor forstår jeg ikke, at der er den sammenblanding. Og skulle det endelig være, så har Naturklagenævnet jo den vigtige opgave at fortolke også over for kommunerne, og det sker da slet ikke så sjældent, også hvor det drejer sig om landbrugsejendomme, der ønsker at udvide den animalske produktion, at der gives afslag med henvisning til, at det kræver en zonenovstilladelse.

Så der bliver i forvejen administreret forsigtigt i det åbne land, og der bliver taget de nødvendige naturhensyn og hensyn til de forskellige beskyttelseslinjer og forhold, der er nedfældet i naturbeskyttelsesloven. Så den sammenblanding forstår jeg ikke at amterne skulle være bedre til end kommunerne: det er dog de samme steder, de skal anke.

(Kort bemærkning).

Filt Jensen (V):

Til miljøministeren: Det er rigtigt, at der er 40 pct. af sagerne, der skal behandles efter naturbeskyttelsesloven, og det er i amtet, men så er der altså 60 pct. tilbage, som ikke skal, og

som meget mere praktisk og rationelt lå derude i primærkommunerne.

Når så ministeren siger, at vi har haft borgerlig regering igennem en halv snes år, og tilføjer, at der er sket for lidt, må jeg da sige, at der er sket ganske overordentlig meget; og når der ikke er sket mere, ja, så er det jo, fordi det ikke var flertalsregeringer og regeringer derfor i visse tilfælde ikke har kunnet komme igennem med ting, som den ønskede at komme igennem med.

Vibeke Grønæk (RV):

Det Radikale Venstre har været åben over for det spørgsmål, der er rejst ved dette lovforslag, men vi ville afvente evaluering af frikommuneforsøgene, inden vi tog endelig stilling til dette spørgsmål.

Synspunktet om, at afgørelsen bør træffes så nær ved borgerne som muligt, er rigtigt nok, men der er også nogle problemer i det. En sådan decentralisering af kompetencen må efter radikal opfattelse på ingen måde belaste miljøet. Det er et grundsynspunkt, og hvis jeg tager udgangspunkt i det grundsynspunkt, når jeg nu skal tage stilling til det foreliggende lovforslag, ja, så duer det altså ikke.

Der er ikke fremført nye argumenter for at placere kompetencen i kommunalbestyrelserne. Forslagsstillerne lyder næsten, som om alle kommunalbestyrelsesmedlemmer landet over går ind for det her lovforslag. Det er ikke tilfældet alle steder, og jeg må af egen erfaring som medlem af en kommunalbestyrelse og medlem af et planudvalg gøre opmærksom på, at det ikke altid vil være til gavn for miljøet – tværtimod – at lægge kompetencen over til kommunalbestyrelsen. Man sætter nemlig kommunalbestyrelsesmedlemmerne i en meget svær situation netop ved, at man så skal tænke i erhvervsinteresser frem for at tage miljøhensyn.

Hr. Rønholt sagde, at kommunen skal holde sig til samme lovgivning som amterne. Ja, det er en selvfølge, men vi ved også, at der er en masse skønsmæssige spørgsmål, der skal tages stilling til, og dér tror jeg desværre – også ud fra erfaring – at kommunalbestyrelsesmedlemmerne bliver sat i en situation, hvor de foretrækker erhvervsinteresser på grund af beskæftigelsessituationen og lign. frem for miljøhensyn.